

Indenrigsministeren (*Sigurd Berg*): De fleste af de ærede Ordførere have jo udtalt sig velvilligt overfor Forslaget, og jeg takker for den Tilslutning, der er ydet, hvilket jo ogsaa var at vente, naar henses til de Udtalelser, der ere fremkomne fra Foreninger af Arbejdsgivere paa de Loven vedrørende Omraader. Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdaorf). Det ærede Medlem udtalte sig for Muligheden af at faa de katolske Præster til at føre noget Tilsyn her. Dertil vil jeg kun sige, at det Tilsyn, der kunde være Tale om, at de katolske Præster kunde paatage sig, kan ikke være noget lovmæssigt Tilsyn, som man kan træffe Regler om i denne Lov. Det Tilsyn, der kan gives Bestemmelse om i denne Lov, maa føres fra Statens og dens Embedsmænds Side.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til det ærede 4de Medlem for 7ende Kreds (Døcker), der ikke forekom mig at nære megen Velvillie overfor dette Lovforslag. I alt Fald udtalte det ærede Medlem Ønsket om saa gennemgribende og principielle Forandringer, at jeg ikke vilde gøre mig noget Haab om, at det vilde lykkes at faa Forslaget gennemført, hvis det kommende Udvalg skulde slutte sig til det ærede Medlems Ønsker paa alle Omraader. — Det ærede Medlem sagde, at Loven vilde virke noget forskelligt, eftersom det drejede sig om en mere samlet Arbejdskraft, eller denne var mere spredt, og det er givet, at deri har det ærede Medlem Ret. Men ogsaa jydsk Arbejdsgivere have jo udtalt deres Tilfredshed med dette Lovforslag, og det er i det hele ogsaa Tanken, at Foreningerne maa tage sig af meget, som denne Lov kommer til at berøre, og derved vil man komme over flere praktiske Vanskeligheder. Det ærede Medlem var jo ogsaa inde paa at betone, at Fristen for adskillige Bestemmelser, der kræves overholdte i Loven, netop var forlænget under Hensyn til det af det ærede Medlem fremhævede Forhold. Det ærede Medlem talte om Boligbestemmelserne. Jeg skal der minde det ærede Medlem om, at disse Bestemmelser ere netop truffe for de Forhold, hvor der er Tale om Kaserner, og altsaa kun ville komme til Anvendelse, hvor der er en noget større samlet Arbejdskraft, men derimod ikke, hvor det er en mere spredt Arbejdskraft, der er Tale om.

Saa mente det ærede Medlem, at Arbejdsgiverne ved dette Lovforslag ere satte i anden Klasse. Jeg ved ikke, om det var,

fordi man her i Lovforslaget har bestemt, at Arbejdsgiverne skulle betale. Men man kunde jo ligesaa godt sige, at de ere satte i første Klasse, da man har ment, at det var rimeligt, at de udredede flere af de Udgifter, her er Tale om. Man maa huske, at det er Arbejdsgiverne, der indføre den fremmede Arbejdskraft, og at vi paa den anden Side have Offentligheden, Kommunerne, som meget ofte paabyrdes betydelige Udgifter, naar det viser sig, at alt ikke forløber med den tilbørlige Orden i dette Arbejdsforhold. Vi have i det sidste Aar haft adskillige Eksempler herpaa, jeg kunde nævne Tilfælde, hvor Landkommuner — ja, ogsaa Bykommuner — have faaet meget betydelige Udgifter, fordi der ikke har været den tilbørlige Orden i de Aftaler, der have været truffe. Vi have Eksempler paa, at Kommuner have maattet betale for et halvt Hundrede Mennesker i maanedsviis, fordi Aftalerne ikke have været i den rette Orden. Jeg tror, at der i Virkeligheden slet ikke vil blive Tale om meget væsentlige Udgifter for Arbejdsgiverne i Henhold til denne Lov, ogsaa her ville Foreningerne træde til. Det bedste Bevis herfor er i Virkeligheden ogsaa, at man fra Arbejdsgivernes Side gennemgaaende nærer det allerstørste Ønske om at faa denne Lov vedtagen snarest. Der er heller ikke nogen Tvivl om, at bebyrder det Arbejdsgiverne med nogle Udgifter, giver det paa den anden Side ogsaa langt bedre Betingelser for at faa Folk og gode Folk, naar denne Lov kommer til at virke. Det ærede Medlem talte om Sygekassebestemmelserne her i Loven. Jeg vil her minde det ærede Medlem om, at der ikke staar noget om — saaledes som Loven er kommen op til Landstinget fra Folketinget —, at disse Sygekasser skulle være af stedlig Art, og det kommer derfor ikke til at spille nogen Rolle, om det er en spredt eller en samlet Arbejdskraft, idet den Mand, der har nogle enkelte Arbejdere, jo kan holde dem forsikrede i en Forening, der gælder for et større Landomraade, ja, maaske i en Forening, der gælder for hele Landet, hvilket vel er den nærmest liggende Tanke. Endelig talte det ærede Medlem ogsaa om § 13 og paatalte her, at Politiet ikke skulde føre Arbejderne tilbage til deres Arbejdspladser. Men det vilde være et Indgreb paa dette Omraade, som det ærede Medlem maa være overbevist om, at der ikke kunde skaffes nogen Enighed til Veje om. Der har allerede været adskillig Tvivl under Behandlingen i det andet Ting, om det var rigtigt at have Be-